

MICHAEL
CONNELLY

DRUHÁ
STRANA

TOP
Krimi

DRUHÁ STRANA

Michael Connelly

DRUHÁ
STRANA

Z angličtiny preložil Patrick Frank

sloart

Copyright © 2015 by Hieronymus, Inc.
This edition published by arrangement with Little, Brown
and Company, New York, New York, USA. All rights reserved.
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2016
Translation © Patrick Frank 2016

ISBN 978-80-556-2194-4

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa
nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, žiadnymi
prostriedkami, ani elektronickými, ani mechanickými
a ani vo forme fotokópií, nahrávok, ani prostredníctvom
súčasného a ani budúceho informačného systému a podobne,
bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Venujem pamiatke Simona Christensona

Prvý apríl

Ellis a Long sa držali štyri autá za motocyklom na bulvári Ventura. Smerovali na východ a blížili sa k veľkej zákrute, ktorou sa cesta obracia na juh, aby sa cez priesmyk dostala dolu do Hollywoodu.

Ellis sedel za volantom, ako to mal rád, aj keď bol starší z dvojice partnerov, takže mohol rozhodovať o tom, kto bude šoférovať a kto sa povezie. Long sa pozeral na displej telefónu, kde bežal priamy videoprenos toho, čomu hovorili „investície“.

Auto sa ovládalo dobre. Volant nemal takmer žiadnu vôľu. Ellis cítil, že ho má dokonale pod kontrolou. Uvidel v pravom prúde medzeru a šliapol na plyn. Priam ich hodilo dopredu.

Long zdvihol zrak.

„Čo to robíš?“

„Zbavujem sa problému.“

„Čo?“

„Kým sa ním stane.“

Dobehol motocykel a chvíľu šiel vedľa neho. Pri pohľade doľava videl čierne čížmy motorkára a oranžové plamene na nádrži jeho stroja. Pekne ladili s farbou ich camara.

Trocha pridral a na začiatku pravotočivej zákruty nechal auto postupne prejsť do ľavého prúdu, akoby ho tam nevdojak vynášalo.

Počul, ako motorkár kričí. Nasledoval kopanec do dverí a rev motora, ktorým sa ten chlap pokúsil dostať pred auto. Urobil chybu, v ktorú Ellis dúfal. Mal zabrzdiť a nechať ich vliezť mu pred stroj, miesto toho však zúrivo pridral a pokúsil sa ich predbehnúť. Ellis bol pripravený – šliapol na plyn, camaro vletelo do ľavého prúdu a celkom odrezalo motorkárovi cestu.

Zvonka bolo počuť kvílenie brzd, nasledovalo zúrivé trúbenie, ako sa motocykel ocitol v protismere. O sekundu neskôr sa ozval prenikavý škripot ocele a po ňom neodvratný náraz kovu na kov.

Ellis sa usmial a šiel ďalej.

1

Bol piatok ráno a všetci, čo majú trocha filipa, už odišli na víkend. Cesta do centra preto išla ľahko a hladko, takže Bosch dorazil na súd skôr ako plánoval. Nechcelo sa mu vyčkávať Mickeyho Hallera na schodoch, kde sa mali stretnúť, a tak sa rozhodol nájsť ho v masívnej budove zaberajúcej pol ulice do výšky devätnásteho podlažia. Pátranie po nevlastnom bratovi nebolo ani zďaleka také problematické, ako by naznačovali jej rozmery. Keď prešiel detektorom kovu vo vstupnej hale – stále to bolo preňho niečo nové –, odviezol sa výťahom na štrnásť a začal prezeráť pojednávacie miestnosti pekne zhora nadol. Trestné veci sa na tomto súde riešia na prvých štrnástich poschodiach. Vedel to, lebo ho sem za posledných tridsať rokov neraz povolali ako svedka obžaloby.

Hallera našiel v miestnosti číslo 120 na dvanástom poschodí. Bežalo v nej pojednávanie, no bez poroty. Haller mu vravel, že má akési podanie, ktoré do obeda vybaví, a potom sa môžu stretnúť. Posadil sa na lavicu vzadu v priestore pre verejnosť a sledoval, ako Haller predvoláva za svedka uniformovaného losangeleského policajta. Úvod Bosch nestihol, no aj tak si mohol vychutnať hlavnú časť Hallerovho výsluchu.

„Strážmajster Sanchez, rád by som, keby ste mi presne opísali kroky, ktoré vás jedenásteho decembra minulého roka viedli k zatknutiu pána Hennegana,“ začal Haller. „Začnite tým, aká bola vaša pracovná náplň na daný deň.“

Sanchez akosi pridľho v duchu formuloval odpoveď na zdanlivo celkom rutinnú otázku. Harry si všimol, že má na rukáve tri pásiky, každý za päť rokov služby v policajnom zbore. Pätnásť rokov znamenalo mnoho skúseností, ktoré to možno vysvetľovali. Zrejme si pred Hallerom dával pozor

na každé slovo a vedel, ako poskytovať odpovede, ktoré pomôžu skôr obžalobe ako zástupcovi obvineného.

„S partnerom sme mali na starosti bežnú hliadkovú činnosť v rámci okrsku,“ odvetil napokon. „V čase incidentu sme náhodou smerovali na západ po Florence Avenue.“

„Aj pán Hennegan sa viezol po Florence Avenue?“

„Áno.“

„Ktorým smerom?“

„Aj on šiel na západ. Jeho auto bolo rovno pred naším.“

„Dobre. Čo bolo ďalej?“

„Na križovatke s Normandie naskočila červená. Pán Hennegan zastal a my sme zastavili za ním. Potom zapol smerovku a odbočil doprava na Normandie.“

„Dopustil sa porušenia dopravných predpisov, keď odbočil doprava na červenú?“

„Nie, nedopustil. Pred manévrom úplne zastavil vozidlo a odbočil, až keď nič nešlo.“

Haller prikývol a čosi si odľahkol v poznámkovom bloku. Sedel vedľa klienta v modrom erárnom overale – jasný znak, že nejde o nijaký drobný priestupok. Zrejme ho súdili za drogy a Haller sa snažil vyradiť dôkazy z jeho auta tvrdením, že ho zastavili nelegálne.

Svedka vypočúval zo svojho miesta pri stole obhajoby. Keďže tam nebola porota, sudca nepožadoval formálny prístup, pri ktorom sa otázky kladú zásadne postojacky.

„Aj vy ste odbočili za autom pána Hennegana, správne?“ spýtal sa.

„Správne,“ odvetil Sanchez.

„V ktorom momente ste sa rozhodli zastaviť auto pána Hennegana?“

„Hneď po odbočení. Zapli sme majáky, nech zastane.“

„Čo bolo ďalej?“

„Len čo zastavil vozidlo, otvorili sa dvere na pravej strane a jeho spolujazdec ušiel.“

„Ušiel?“

„Áno, pán advokát.“

„Kam ušiel?“

„Je tam nákupné centrum a za ním ulička. Vbehol do nej východným smerom.“

„Prenasledovali ste ho vy alebo váš partner?“

„Ani jeden, pán advokát. Rozdeliť sa je proti predpisom a navyše nebezpečné. Partner vysielackou zavolať pomoc a vzdušnú podporu. Nahlásil opis osoby, ktorá nám ušla.“

„Vzdušnú podporu?“

„Policajnú helikoptéru.“

„Jasné. Čo ste robili vy, pán Sanchez, kým váš partner toto všetko hlásil do vysielacky?“

„Vystúpil som z hliadkového auta a prešiel k dverám vodiča podozrivého vozidla. Kázal som mu vystrčiť ruky z okna, nech na ne vidím.“

„Vytasili ste zbraň?“

„Áno.“

„Čo nasledovalo?“

„Prikázal som vodičovi – pánu Henneganovi – vystúpiť z vozidla a ľahnúť si na zem. Keď poslušol, nasadil som mu putá.“

„Oznámili ste mu, že je zatknutý?“

„V tom čase ešte nebol.“

„Ležal na zemi so spútanými rukami, ale vy tvrdíte, že nebol zatknutý?“

„Nevedeli sme, na čo sme tam narazili, a musel som myslieť na svoju aj partnerovu bezpečnosť. Z auta ušiel spolujazdec, čo v nás vyvolalo podozrenie.“

„Takže to celé spustil muž, ktorý ušiel z auta.“

„Áno, pán advokát.“

Haller prehodil v bloku pár listov, na čosi sa pozrel a potom si čosi označil na obrazovke notebooku, ktorý mal otvorený na stole. Jeho klient mal sklonenú hlavu a zozadu to vyzeralo, že azda spí.

Sudca, ktorý sa tak rozvaľoval v kresle, že z neho Bosch videl iba vrch sivej hlavy, si odkašľal a vzpriamril sa, akoby sa chcel ukázať prítomným. Cedulka na stole pred ním hrdo hlásala: Jeho ctihodnosť Steve Yerrid. Bosch ho nepoznal osobne ani po mene, to však nič neznamenalo, lebo v budove pracovalo vyše päťdesiat sudcov.

„Nič viac nemáte, pán Haller?“

„Ospravedlňujem sa, vaša ctihodnosť,“ odvetil Mickey. „Len som si niečo kontroloval v poznámkach.“

„Tak pokračujte.“

„Áno, vaša ctihodnosť.“

Zjavne našiel, čo hľadal, a bol pripravený pokračovať.

„Ako dlho ste nechali pána Hennegana spútaného na zemi, strážmajster Sanchez?“

„Skontroloval som vozidlo, a keď som mal istotu, že v ňom nie je nik ďalší, vrátil som sa k nemu. Prehmatával som ho, či nemá zbraň, pomohol som mu vstať a posadil som ho do hliadkového auta pre jeho aj našu bezpečnosť.“

„Prečo bola ohrozená jeho bezpečnosť?“

„Ako som vravel, nevedeli sme, na čo sme narazili. Jeden chlap utečie, druhý sa tvári nervózne. Je lepšie zabezpečiť osobu, kým nevieme, čo sa deje.“

„Kedy ste si všimli, že pán Hennegan sa tvári nervózne, ako hovoríte?“

„Hneď na samom začiatku. Už vo chvíli, keď som mu povedal, že má vystrčiť ruky z okna.“

„Keď ste mu vydali tento rozkaz, mierili ste naňho zbraňou, nie?“

„Áno.“

„Dobre. Takže ste mali pána Hennegana na zadnom sedadle služobného auta. Spýtali ste sa ho, či môžete urobiť prehliadku jeho vozidla?“

„Spýtal, a on povedal, že nie.“

„Čo ste spravili, keď ste počuli túto odpoveď?“

„Požiadal som vysielaczkou o vyslanie protidrogového psa.“

„Čo presne robí protidrogový pes?“

„Je vycvičený na to, aby upozornil psovoda, keď zaňučá drogy.“

„Dobre. Ako dlho trvalo, kým dostali toho psa na križovatku Florence a Normandie?“

„Asi hodinu. Musel prísť z akadémie, kde ho predvádzali v rámci výcviku.“

„Takže môj klient sedel hodinu zamknutý v aute, kým ste čakali na psa.“

„Je to tak.“

„Pre jeho aj vašu bezpečnosť.“

„Správne.“

„Koľkokrát ste sa za ten čas vrátili k jeho dverám, otvorili ich a znova sa ho spýtali, či mu môžete prehľadať auto?“

„Dva alebo tri razy.“

„Ako znela jeho odpoveď?“

„Stále opakoval, že nie.“

„Našli ste vy alebo vaši kolegovia muža, ktorý ušiel z auta?“

„Pokiaľ viem, tak nie, ale prípad po udalostiach toho dňa prevzalo južné protidrogové oddelenie.“

„A čo sa dialo, keď ten pes konečne dorazil?“

„Psovod s ním obišiel vozidlo a pes označil kufor.“

„Ako sa ten pes volá?“

„Myslím, že Cosmo.“

„Aké vozidlo šoféroval pán Hennegan?“

„Starú Toyotu Camry.“

„A Cosmo vám naznačil, že v jej kufri sú drogy.“

„Áno, pán advokát.“

„A tak ste ho otvorili.“

„Nález špecializovaného psa pre nás predstavoval dôvodné podozrenie, na základe ktorého sme vykonali prehliadku.“

„Našli ste drogy, strážmajster Sanchez?“

„Našli sme vrecko s látkou, ktorá vyzerala ako pervitín v kryštalickej podobe, a ďalšie s peniazmi.“

„Koľko bolo toho pervitínu?“

„Ukázalo sa, že takmer presne dve kilá.“

„A peňazí?“

„Osemdesiatšesťtisíc dolárov.“

„V hotovosti?“

„Iba v hotovosti.“

„Potom ste pána Hennegana zatkli za prechovávanie omamných látok za účelom predaja, áno?“

„Áno. Po tomto náleze sme ho zatkli, prečítali mu ústavné práva a odviekli ho do cely predbežného zadržania.“

Haller prikývol a opäť sa pozrel do bloku. Bosch vedel, že musí mať ešte niečo. Vytiahol to, keď ho sudca opäť posúrnil.

„Pán strážmajster, vráťme sa k zastaveniu vozidla. Vypovedali ste, že pán Hennegan odbočil na červenú doprava, ale neporušil dopravné predpisy, lebo pritom zastal a uistil sa, že ten manéver je bezpečný, presne ako sa má. Pochopil som to správne?“

„Áno. Správne.“

„Takže ste neboli svedkom žiadneho porušenia zákona, pravda?“

„Pravda.“

„Ale ak dodržiaval pravidlá cestnej premávky, z akého dôvodu ste zapli maják a prinútili ho zastať?“

Sanchez sa letmo obzrel po prokurátorovi, ktorý sedel pri druhom stole oproti Hallerovi. Ten zatiaľ nič nepovedal, no Bosch videl, že si pri jeho výpovedi robí poznámky.

Ten pohľad Harrymu prezradil, že práve v tomto Haller objavil slabinu obžaloby.

„Vaša ctihodnosť, mohli by ste požiadať svedka, aby odpovedal na otázku a nehladal odpoveď u prokurátora?“

Sudca Yerrid sa opäť vzpriamil a prikázal Sanchezovi odpovedať. Sanchez požiadal o zopakovanie otázky. Haller mu vyhovel.

„Bolo pred Vianocami,“ odvetil policajt. „V takom čase vždy dávame morčacie kupóny. Zastavil som to auto, aby som ich dal aj jeho posádke.“

„Morčacie kupóny?“ spýtal sa Haller. „Čo to má byť?“

2

Bosch si to užíval ako scénu z *Advokáta zo zadného sedadla*. Haller s precíznosťou ostrieľaného profesionála dostal do záznamu všetky podrobnosti zatknutia, vrátil sa k Achillovej päte obžaloby a chystal sa ju naplno využiť. Teraz už Harry vedel, prečo prokurátor celý čas zaryto mlčí. S faktickými okolnosťami prípadu nemohol nič robiť. Všetko stálo na tom, ako ich neskôr obháji pred sudcom.

„Čo sú to morčacie kupóny, strážmajster Sanchez?“ spýtal sa Haller znova.

„No... Na juhu L. A. máme obchodný reťazec s názvom Little John's, a ten nám každý rok pred Vianocami a Dňom vďakyvzdania dáva kupóny na morky. My ich potom posúvame ľuďom.“

„Myslíte ako dar?“ chcel vedieť Haller.

„Áno, dar,“ prikývol Sanchez.

„Ako si vyberáte, kto má dostať takýto kupón?“

„Hľadáme dobré skutky – ľudí, ktorí robia, čo sa od nich v spoločnosti očakáva.“

„Napríklad, keď šofér dodržiava dopravné predpisy?“

„Presne tak.“

„A v tomto prípade ste zastavili pána Hennegana, lebo na svetelnej križovatke predpisovo odbočil doprava?“

„Áno.“

„Inými slovami, zastavili ste ho, lebo neporušil zákon, je tak?“

Sanchez sa znova pozrel na prokurátora v nádeji, že mu nejakou pomôže. Pomoci sa však nedočkal a musel sa s odpoveďou boriť sám.

„Nevedeli sme, že porušuje zákon, kým neušiel jeho spoločník a nenašli sme drogy a peniaze.“

Aj Bosch chápal, že tento pokus o vysvetlenie je vyslovene trápny. Haller sa doň zahryzol ako pitbull.

„Strážmajster Sanchez,“ spustil, „pýtam sa vás veľmi konkrétne: Vo chvíli, keď ste zapli maják a sirénu, aby ste zastavili pána Hennegana, nerobil nič zlé, nič nelegálne. Je to tak?“

Sanchez svoju odpoveď iba nespokojne zamrmlal.

„Áno.“

„Prosím, odpovedajte jasne, aby sa to mohlo uviesť do záznamu.“

„Áno,“ zopakoval policajt hlasným, podráždeným tónom.

„Nemám viac otázok, vaša ctihodnosť.“

Sudca sa teda opýtal prokurátora – ukázalo sa, že sa volá Wright –, či chce vykonať krížový výsluch svedka. Wright to nepožadoval, a tak Sanchez mohol odísť a sudca sa obrátil k právnikom.

„Toto je vaše podanie, pán Haller,“ povedal. „Ste pripravení na argumenty?“

Nasledovala krátka výmena názorov, pretože Haller bol pripravený okamžite pokračovať a Wright žiadal, aby sa argumenty podali v písomnej podobe. Yerrid sa priklonil na Hallerovu stranu s tým, že najprv si ich vypočuje, a ak bude treba, predložia mu ich aj na papieri.

Haller vstal a prešiel k rečníckemu pultu medzi stolmi obžaloby a obhajoby.

„Budem stručný, vaša ctihodnosť. Myslím si, že fakty tohto prípadu hovoria samy za seba. Nech sa na ne pozeráme z akéhokoľvek uhla, ukazujú nám, že dôvodné podozrenie na zastavenie vozidla nieže bolo nedostatočné, ale úplne chýbalo. Pán Hennegan dodržal všetky dopravné predpisy a v ničom sa nesprával podozrivo, keď strážmajster Sanchez a jeho partner zapli maják, pustili sirénu a prinútili ho zastať na kraji cesty.“

Mal so sebou hrubú právnickú knihu. Otvoril ju, pozrel sa na zvýraznený text a pokračoval.

„Vaša ctihodnosť, štvrtý dodatok ústavy vyžaduje, aby sa prehliadky a konfiškácie vykonávali výlučne na základe súdneho príkazu založeného na dôvodnom podozrení. Prípad *Terry verzus Ohio* však ustanovil výnimky, podľa ktorých sa vozidlo smie zastať, ak existuje dôvodné

podozrenie, že došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky alebo posádka práve pácha zločin. V tomto prípade nemáme splnenú ani jedinú z podmienok, ktoré umožňujú zastaviť vozidlo na základe *Terryho*. Štvrtý dodatok prísne obmedzuje využívanie tejto právomoci. Rozdávanie morčacích kupónov nie je ani zďaleka dôvodom na uplatnenie ústavnej výnimky. Pán Hennegan neporušil pravidlá cestnej premávky – zatýkajúci policajt sám pripustil, že šoféroval predpisovo, keď ho zastavili. Nezáleží na tom, čo sa našlo neskôr. Predstavitel' moci pošliapal jeho právo na ochranu pred nelegálnymi prehliadkami a konfiškáciami.“

Odmlčal sa, akoby odhadoval, či treba ešte niečo dodať. „Okrem toho,“ pokračoval napokon, „hodina, ktorú pán Hennegan strávil spútaný v policajnom vozidle, predstavuje zatknutie bez súdneho príkazu aj dôvodného podozrenia, čo je zase ďalším porušením ústavnej ochrany pred nelegálnymi prehliadkami a konfiškáciami. Je to ovocie z jedovatého stromu, vaša ctihodnosť. Zastavili ho neoprávnene. Nič, čo z toho vzišlo, nie je prípustné ako dôkaz. Ďakujem.“

Vrátil sa na svoje miesto a sadol si. Klient nijako nedal najavo, že jeho argumenty počul a rozumel im.

„Pán Wright?“ spýtal sa sudca.

Prokurátor sa zdvihol od stola a zdráhavo prešiel k pultu. Bosch nemal právnické vzdelanie, no z práce si odniesol slušné poznatky o tom, ako právo funguje. Bolo mu jasné, že obžaloba Hennegana má problém.

„Vaša ctihodnosť,“ začal Wright, „polícia nášho mesta zažíva každý deň množstvo toho, čomu hovoríme interakcia s občanmi, a niekedy to vedie aj k zatknutiu. Ako rozhodol Najvyšší súd v *Terryho* prípade: *Nie všetky osobné interakcie medzi policajným personálom a občanmi sa dajú charakterizovať ako zadržanie osoby*. Toto bola práve takáto osobná interakcia, účelom ktorej bolo odmeniť druhú stranu za dobré správanie. Nabralo to iný smer a poskytlo to zasahujúcim policajtom dôvodné podozrenie až vo chvíli, keď zo zastaveného vozidla nečakane ušiel spolujazdec. Tým sa celá vec diametrálne zmenila.“

Pozrel sa do poznámok v žltom trhacom bloku, ktorý si priniesol k pultíku. Našiel, čo hľadal, a pokračoval.

„Obžalovaný je drogový diler. Dobré úmysly policajtov by v tomto prípade nemali brániť trestnému stíhaniu. Súd má v tejto veci široké rozhodovacie právomoci a strážmajster Sanchez s partnerom by nemali byť objektom penalizovania za to, že do bodky plnili svoje právomoci.“

Posadil sa. Bosch vedel, že tým argumentom sa dáva na milosť a nemilosť sudcovi. Haller vstal, aby zareagoval.

„Ak smiem, rád by som podotkol jednu vec, vaša ctihodnosť. Pán Wright sa mylí. Cituje z *Terryho*, ale vynecháva fakt, že ak policajt fyzickou silou alebo mocou svojej autority obmedzí danú osobu, došlo k zadržaniu. Zdá sa, že obžaloba používa na aplikáciu *Terryho* posuvné pravičko, na ktorom si podľa ľubovôle nastavuje momenty stretnutia a zadržania. Podľa nej k zadržaniu došlo až vo chvíli, keď z auta vyskočil spolujazdec a poskytol tak policajtom dôvodné podozrenie. Takto však logika nefunguje, ctihodnosť. Strážmajster Sanchez majákom a sirénou prinútil pána Hennegana odstaviť vozidlo na kraji cesty. Takýto typ zadržania si bezpodmienečne vyžaduje dôvodné podozrenie. Občania našej vlasti majú právo slobodného pohybu bez policajných zásahov. Prinútiť jedného z nich zastaviť, len aby si s ním policajt poklebeť, sa rovná zadržaniu a je porušením práva na ochranu pred prenasledovaním. Zhrnuté a podčiarknuté, morčací kupón nie je dôvodným podozrením. V tom je zakopaný pes, vaša ctihodnosť – alebo v tomto prípade skôr moriak. Ďakujem.“

Pyšný na svoju slovnú hračku sa vrátil k stolu obhajoby. Wright sa nepokúsil o posledné slovo. Svoj argument, hoci aj chatrný, už predložil.

Sudca Yerrid sa opäť vystrel a odkašlal si do mikrofónu, až to v celej miestnosti nepekne zadunelo. Hennegan sa prudko vzpriamil, čím nechtiac prezradil, že počas pojednávania, v ktorom ide o jeho slobodu, naozaj spal.

„Pardon,“ povedal Yerrid, keď ten hrozný zvuk odznel. „Po vypočutí výpovede a argumentov súd potvrdzuje, že takto nadobudnuté dôkazy sú pre ďalšie pojednávanie neprípustné. Všetky predmety nájdené v kufri auta...“

„Vaša ctihodnosť!“ zakričal Wright a vyskočil zo stoličky. „Objasnenie!“

Rozhodil rukami, akoby ho zaskočilo rozhodnutie, ktoré musel celý čas jednoznačne čakať.

„Vaša ctihodnosť, bez dôkazov z kufru toho auta nemáme na čom postaviť obžalobu. Chcete povedať, že máme tie drogy a peniaze len tak zahodiť?“

„Presne tak, pán Wright. Na zastavenie vozidla neexistovalo žiadne dôvodné podozrenie. Ako povedal pán Haller, je to ovocie z jedovatého stromu.“

Wright ukázal na Hennegana.

„Ctihodnosť, tento muž je drogový diler. Je pliagaou nášho mesta a spoločnosti. Vari ho chcete vrátiť naspäť do...“

„Pán Wright!“ vyštekol sudca do mikrofónu. „Nesnažte sa hádzať chyby vyšetrovateľov na súd!“

„Prokuratúra sa proti tomuto rozhodnutiu do dvadsiatich štyroch hodín odvolá.“

„Na to má právo. Bude nesmierne zaujímavé, či dokážete zrušiť štvrtý dodatok ústavy.“

Wright sklonil hlavu. Haller to využil, aby mu nasypal do rán soľ.

„Vaša ctihodnosť, rád by som podal návrh na stiahnutie obžaloby voči môjmu klientovi. Už nie je vôbec ničím podložená.“

Yerrid prikývol. Vedel, že to príde. Rozhodol sa prejavíť voči Wrightovi aspoň trochu zľutovania.

„Beriem to na vedomie, pán Haller, a uvidím, či sa prokuratúra naozaj odvolá. Máte ešte niečo?“

„Nie, vaša ctihodnosť,“ odvetil Wright.

„Áno, vaša ctihodnosť,“ povedal Haller. „Môj klient je momentálne vo väzbe s kauciou vo výške pol milióna dolárov. Žiadam o prepustenie na písomnú záruku až do odvolania prokuratúry alebo stiahnutia obvinení.“

„Žaloba namieta!“ zvolal Wright. „Partner toho človeka ušiel. Neexistuje záruka, že Hennegan nespraví to isté. No a ako som vravel, proti tomuto rozhodnutiu sa odvoláme a budeme žiadať pokračovanie v trestnom stíhaní.“

„To hovoríte vy,“ vyhlásil sudca. „Vezmem do úvahy aj možnosť prepustenia na písomnú záruku. Pán Haller, ak sa prokuratúra nebude vedieť rozbehnúť, môžete kedykoľvek požiadať o opakované pojednávanie v tejto veci.“

Vlastne naznačoval Wrightovi, nech s tým neatáľa.